ΚΥΠΡΙΟΣ

ΕΤΟΣ Δ'.—ΑΡΙΘ. 161. ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (ΚΥΠΡΟΥ) 12 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1903

ΤΙ ΑΠΑΙΤΕΙΤΑΙ

Πολλὰ καὶ διάφορα ζητήματα τῆς νήσου μας, ἰδίᾳ ἀπὸ τῆς Ἀγγλικῆς κατοχῆς καὶ ἐντεῦθεν, εὗρον ἀπήχησιν εἰς τὰς στήλας τῶν ἐφημερίδων τῆς Μεγάλης Βρεταννίας, συζητούμενα ἐκεῖ μετ' ἐνδιαφέροντος ἀναλόγου, ἐννοεῖται, πρὸς τὰς σχέσεις, ἃς ταῦτα ἔχουσι μὲ τὰ καθόλου συμφέροντα τῆς κυριάρχου Δυνάμεως.

Εἶνε δὲ οἱ Ἄγγλοι τόσον πρακτικοὶ καὶ τόσον βιομήχανοι ὥστε κατ' ἀκολουθίαν νὰ εἶνε πολὺ δικαιολογημένον τὸ νὰ ἐνθυμοῦνται τὴν Κύπρον πρὸ παντὸς ὅταν πρόκειται περὶ τοιούτων ὑποθέσεων, μάλιστα δὲ ὅταν αὗται δύνανται νὰ ἐξασκήσωσιν ἐπιρροήν τινα, ἔστω καὶ ἀσήμαντον ἐπὶ τῆς προόδου καὶ τῶν κερδῶν τοῦ Ἄγγλου βιομηχάνου.

Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει καὶ τοῦτο εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, ὅταν δηλαδὴ δὲν πρόκειται περὶ ζητημάτων καθαρῶς τοιαύτης φύσεως, ἀλλ' αἱρούσης περὶ βελτιώσεως τῆς τύχης ἐν γένει καὶ τῆς καταστάσεως λαοῦ ἀναξιοπαθοῦντος, ὑπὸ τὴν Κυβέρνησιν Δυνάμεως πρωτευούσης ἐν τῷ πολιτισμῷ, δὲν μᾶς ἔχουν συνειθίσει οἱ ἐκεῖ μὲ ἐνδείξεις σχετικοῦ ἐνδιαφέροντος.

Τοιοῦτος δὲ εἶνε ἴσως ὁ λόγος, ὅτι ὅν οἱ Ἄγγλοι ὑπὸ πολλῶν ἄλλων λαῶν, οἵτινες ἦλθον ὁπωσδήποτε εἰς σχέσεις μετ' αὐτῶν, θεωροῦνται ὡς ἐγωϊσταί, συγκινούμενοι ἀληθῶς τότε μόνον, ὁσάκις ὑπάρχει εἰς τὸ μέσον ζήτημα ἀπτόμενον τῶν ἰδίων αὐτῶν συμφερόντων.

•

Ἐσχάτως τὸ πρᾶγμα ὅπερ ἐκίνησε τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἐκεῖ, καὶ περὶ οὗ ἐπανειλημμένως μέχρι τοῦδε ἐντὸς ὀλίγου διαστήματος ἐγένετο λόγος εἰς τὸν Ἀγγλικὸν τύπον, εἶνε τὸ τῆς παραγωγῆς τοῦ βόμβακος ἐν τῇ νήσῳ μας.

Τὰ Ἀγγλικὰ νηματουργεῖα ἐθεωρήθησαν ὡς ἐξαρτώμενα ὑπὲρ τὸ δέον ἐκ τῶν Ἀμερικανικῶν ἀγορῶν τοῦ βάμβακος, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀναμφιβόλως δὲν εἶνε καλὸν δι' αὐτά.

Ἀλλ' ἡ Μεγάλη Βρεταννία ἔχει ὑπερπόντους κτήσεις καὶ ἀποικίας; δὲν ἦτο δὲ δύσκολον, ἐν τῇ περὶ ἧς ὁ λόγος περιπτώσει, οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ στρέψωσι τὴν προσοχὴν εἰς ταύτας καὶ νὰ ἐξετάσωσιν ἐὰν εἴς τινα ἐκ τῶν πολλῶν Ἀγγλικῶν ἀποικιῶν καὶ τῶν χωρῶν τῶν διατελουσῶν ὑπὸ τὸν Βρεταννικὸν Λέοντα, δύναται τὸ προϊὸν ἐκεῖνο νὰ εὐδοκιμήσῃ, συγχρόνως δὲ νὰ παράγεται ποιότης αὐτοῦ τοιαύτη ὥστε νὰ ἐξισοῦται πρὸς τὴν ἐν Ἀμερικῇ παραγομένην.

Καὶ τοιουτοτρόπως ἐνθυμήθησαν καὶ τὴν νῆσόν μας καὶ τὸ μέχρις ἐσχάτως εὔφορον ἔδαφός της καὶ τὴν ὀνομαστὴν καὶ ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων γνωστὴν γονιμότητά του ὡς καὶ τὴν ἀρίστην καὶ ἀνωτέραν συγκρίσεως ποιότητα τῶν παραγομένων εἰδῶν, ἐν οἷς καὶ ὁ βάμβαξ.

Τοῦτο ἀναμφιβόλως δὲν εἶνε καθόλου δυσάρεστον δι' ἡμᾶς. Ὅλως τὸ ἐναντίον. Φαίνεται δὲ ὅτι τὴν φορὰν αὐτὴν, καθ' ἣν τὰ Ἀγγλικὰ νηματουργεῖα εὑρίσκονται εἰς τὸ μέσον, δὲν θὰ ἐξέλθῃ ἡ νῆσός μας μὲ κενὰς τὰς χεῖρας ἐκ τῆς συζητήσεως καὶ μὲ τὴν μνείαν καὶ τοὺς ἐπαίνους μόνον τῆς εὐφορίας τοῦ ἐδάφους της.

Κατ' εὐτυχίαν δὲ μεγάλην, τοῦθ' ὅπερ θὰ προσελκύσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν κατοίκων τῆς νήσου ταύτης, καὶ ὁ πρώην Ἀρμοστὴς Σὶρ Σένδαλλ, μὲ τὸ κῦρος τῆς γνώμης του ἐπὶ τῶν τῆς Κύπρου πραγμάτων, ἔσχε τὴν καλοσύνην νὰ συνηγορήσῃ ὑπὲρ αὐτῆς, πρὸς ἣν καὶ πάντοτε ἔδειξε τὰς ἀρίστας διαθέσεις, καὶ νὰ διαφωτίσῃ καταλλήλως τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἀποικιῶν καὶ τοὺς ἐνδιαφερομένους συμπολίτας του περὶ τῶν ἐξόχως ἱκανοποιητικῶν ἀποτελεσμάτων ἅτινα δύνανται μετ' ἀσφαλείας νὰ περισθῶσιν ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐκ τῆς Κύπρου.

•

Ὀλίγοι βεβαίως εἶνε οἱ ἀγνοοῦντες ὅτι ὑπῆρξεν ἐποχὴ καθ' ἣν ἤκμαζεν ἡ παραγωγὴ τοῦ βάμβακος ἐν Κύπρῳ, ἀπετέλει δὲ τὸ προϊὸν τοῦτο ἓν τῶν κυριωτάτων εἰδῶν τῆς ἐξαγωγῆς καὶ ἕνα τῶν κυριωτάτων πόρων πλουτισμοῦ αὐτῆς.

Καὶ ἡ ἐποχὴ ἐκείνη δὲν εἶνε πολὺ μακράν. Μόλις πρὸ τεσσαρακονταετίας Λόγος δὲ τῆς τοιαύτης ἀκμῆς ἦτο κυρίως ἡ ἕνεκα τοῦ ἐμφυλίου Ἀμερικανικοῦ πολέμου ὑπερβολικὴ ὕψωσις τῶν τιμῶν τοῦ προϊόντος τούτου.

Ὁ βάμβαξ τότε ἐκαλλιεργεῖτο εὐρύτατα ἐν τῇ νήσῳ μας, ἀποφέρων μέγιστα κέρδη εἰς τοὺς παραγωγεῖς του. Ἔκτοτε δὲ εἰσήχθησαν καὶ οἱ ἀμερικανικοὶ σπόροι.

Μετὰ τὴν λῆξιν ὅμως τοῦ ἐν Ἀμερικῇ ἐμφυλίου πολέμου αἱ τιμαὶ ἤρξαντο βαθμηδὸν ἐλαττούμεναι μέχρι τοῦ σημείου ὥστε ἡ καλλιέργεια τοῦ προϊόντος τούτου, οὖσα ἄλλως τε οὐκ ὀλίγον δαπανηρά, νὰ μὴ συμφέρῃ εἰς τοὺς γεωργοὺς οὐδὲ ὅσον ἀκόμη ἡ καλλιέργεια πολλῶν ἄλλων προϊόντων.

Δὲν εἶνε δὲ περιττὸν νὰ προστεθῇ ἐνταῦθα καὶ ὅτι ἐκτὸς τῶν περιστάσεων τούτων, τελεία καὶ τότε καὶ μετὰ ταῦτα ὑπῆρξε καὶ ἡ ἔλλειψις οἱασδήποτε ἐνθαρρύνσεως κυβερνητικῆς πρὸς τοὺς καλλιεργητάς, οἵτινες, ὄντες εἰθισμένοι νὰ εὑρίσκωσι τιμὰς περὶ τὰ τριάντα γρόσια τὴν ὀκᾶν, δὲν εὕρισκον πλέον εἰμὴ ἕξ ἕως ἑπτά, τιμὰς δηλαδὴ ἥκιστα ἱκανοποιητικάς.

Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ λανθάνῃ τὰ Ἀγγλικὰ νηματουργεῖα καὶ τοὺς λοιποὺς ἐνδιαφερομένους ὅτι διὰ ν' ἀναγεννηθῇ πάλιν τὸ προϊὸν τοῦτο ἐν Κύπρῳ, δέον οἱ γεωργοὶ νὰ ἔχωσιν ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐκλεκτὴν ποιότητα σπόρων, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ ἔχωσι τὰ μέσα δι' ὧν ἡ καλλιέργεια τελειοποιεῖται καὶ ἡ παραγωγὴ γίνεται ἀφθονωτάτη, ὡς συμβαίνει καὶ ἀλλαχοῦ.

Εἰς ταῦτα δέον νὰ συγκαταριθμηθῇ, ὡς ἀναπόφευκτος διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῆς καλλιεργείας τοῦ ἐν λόγῳ εἴδους, καὶ ἡ συμπλήρωσις τοῦ δικτύου τῶν ἀρδευτικῶν ἔργων, πρὸς χρησιμοποίησιν γαιῶν ἐκτάσεως μεγάλης, αἵτινες ὡς ἔχουσι νῦν τὰ πράγματα, δὲν δύνανται να διατεθῶσι διὰ τὴν καλλιέργειαν τοῦ βάμβακος.

Καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις δὲν πρέπει ἐπίσης νὰ διαλάθῃ οὐδένα ὅτι ἐκεῖνο, ὅπερ οὐχ ἧττον παντὸς ἄλλου θὰ βοηθήσῃ τὸν σκοπὸν, εἶνε καὶ ἡ διὰ χρημάτων ἐνθάρρυνσις τῶν γεωργῶν, τοῦθ' ὅπερ εὐκολώτατα θὰ ἐπετυγχάνετο ἐὰν ὑπῆρχεν εἰς τὸν τόπον ἡ πρὸ πολλοῦ ὡς ἀναγκαιοτάτη ὑποδεικνυομένη Γεωργικὴ Τράπεζα.

Ἐπὶ τοιούτου δὲ ἰδρύματος ἰδίως στηρίζονται ὅλοι οἱ γεωργικοὶ νόμοι καὶ οἱ προφῆται τῆς νήσου μας.

Η ΕΒΔΟΜΑΣ

ΡΗΤΟΡΙΚΟΙ ΛΟΓΟΙ

Μία νέα ἐκδοσις λίαν ἐνδιαφέρουσα. Εἶναι τόμος ὀγκώδης, περιέχων τοὺς λόγους, οὓς κατὰ διαφόρους περιστάσεις ἐξεφώνησεν ὁ σοφὸς τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ καθηγητὴς κ. Γ. Μιστριώτης.

Τεσσαράκοντα πέντε περίπου λόγοι ἀπαρτίζουσι τὸν τόμον, ἐν οἷς ὁ περὶ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ὑπὸ αἰσθητικὴν καὶ ἐθνικὴν ἔποψιν· ὁ ἀπαγγελθεὶς ἐν τῷ θεάτρῳ Ζαλύνθου κατὰ τὰς ἑορτὰς τῆς ἑκατονταετηρίδος τοῦ ἐθνικοῦ ποιητοῦ Σολωμοῦ· ὁ περὶ ἀθανασίας τῆς ψυχῆς κατὰ Πλάτωνα, καὶ πλεῖστοι ἄλλοι.

Εἰς τὸν αὐτὸν τόμον ἐμπεριέχεται καὶ ἡ προσφώνησις, ἣν ὁ κ. Μιστριώτης ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς Κυπρίους ἀπὸ θεωρείου τοῦ δημοτικοῦ θεάτρου Ἀθηνῶν μετὰ τὴν παράστασιν τοῦ δράματος τοῦ Σοφοκλέους Οἰδίποδες Τυράννου, ἥτις εἶχε δοθῇ πρὸς τιμὴν τῶν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐκθέσεως τοῦ Ζαππείου ἐπισκεφθέντων τὰς Ἀθήνας συμπολιτῶν μας.

Τὸ βιβλίον ἀποτελεῖ ἀληθῶς χρησιμώτατον ἀνάγνωσμα καὶ δικαίως δύναται νὰ θεωρηθῇ ἀπαραίτητον κόσμημα πάσης Ἑλληνικῆς βιβλιοθήκης.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ τὸ ἀποκτήσωσιν ἂς ἀποταθῶσιν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ «Κυπρίου».

ΕΞΑΤΜΙΣΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΔΗΜΙΑ

Καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα ἐξ ὅλων τῶν πόλεων καὶ κωμῶν καὶ χωρίων τῆς νήσου ἡ πρωτεύουσα ὀλιγώτερον πάντων ἀντιπροσωπεύεται εἰς τοὺς ἐν Λεμησσῷ κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην τελουμένους παγκυπρίους ἀγῶνας.

Ἐλάχιστοι εἶναι πράγματι οἱ ἐκ τῆς πόλεώς μας μεταβάντες εἰς Λεμησσὸν χάριν τῶν ἀγώνων, ὄχι δὲ μόνον οἱ ἁπλοῖ θεαταὶ καὶ ἐπισκέπται ἀλλὰ σχετικῶς καὶ οἱ ἀγωνισταί.

*

Καὶ ὡς πρὸς μὲν τὸ ὀλιγάριθμον τῶν θεατῶν συντείνουσι πολὺ τὸ μακρὸν τοῦ ταξειδίου καὶ αἱ δυσχέρειαι τῆς συγκοινωνίας, ἀλλὰ καὶ ἡ φυσικὴ δυσκινησία τῶν κατοίκων τῆς πρωτευούσης, οἵτινες εἶναι ἀμφίβολον ἂν ἀπεφάσιζον νὰ διέλθωσιν ὀλίγας ἡμέρας μακρὰν τῶν ἑστιῶν των, ἔστω καὶ ἂν εἶχον εἰς τὴν διάθεσίν των τὰ τελειότερα τῆς συγκοινωνίας μέσα.

Ὡς πρὸς δὲ τὸ σχετικῶς ὀλιγάριθμον τῶν ἀγωνιστῶν εἶνε φανερὸν ὅτι ἡ Λευκωσία διέρχεται ἀθλητικὴν κρίσιν, ὅλος δὲ ἐκεῖνος ὁ πόθος τοῦ ἀθλητισμοῦ, ὁ πρὸ μικροῦ ἔτι κατέχων τοὺς πάντας, ἐξητμίσθη κατὰ τὸ πλεῖστον, ἀποδημήσας καὶ αὐτὸς εἰς ἄλλα μέρη τῆς νήσου...

Οὕτω τὰ πάντα παρέρχονται!

ΚΑΤΙ ΑΞΙΟΝ ΛΟΓΟΥ

Εἰς τινας πόλεις καὶ εἰς πολλὰ χωρία—πρὸ παντὸς χωρία—δὲν παρέρχεται μία οἱαδήποτε εὐκαιρία χωρὶς νὰ διοργανωθῇ καὶ μία...θεατρικὴ παράστασις.

Καὶ ἀναγινώσκομεν περὶ τῶν τοιούτου εἴδους παραστάσεων ἂν ὄχι τακτικῶς καθ' ἑβδομάδα τόσον συχνὰ ὅμως ὅσον καὶ περὶ παντὸς ἄλλου φλέγοντος τοῦ τόπου ζητήματος.

Τὸ γεγονὸς βεβαίως δὲν δύναται νὰ εἶναι παρὰ ἀξιέπαινον, ἂν θέλετε δὲ δὲν στερεῖται οὐδόλως βαθυτέρας σημασίας.

*

Ἡ μεγάλη εὐκολία ἐν τούτοις, μεθ' ἧς διοργανοῦνται εἰς τὰ χωρία μας μάλιστα θεατρικαὶ ἐσπερίδες παρέχει κάποιαν βάσιν εἰς ἀπορίας, ἐκτὸς πλέον ἂν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ μεγάλη λιτότης, ἥτις εἰς πάντα ἐὼ ἐπικρατεῖ ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τὸ προκείμενον!

Καὶ τοῦτο ὅμως δὲν ἔχει νὰ κάμῃ, διότι, ὡς μαρτυρεῖ ἡ ἱστορία, θεατρικαὶ παραστάσεις καὶ λιτότης ὑπῆρξαν πολλάκις ἀλληλένδετα, ἀφινομένης τότε ἐλευθέρας τῆς φαντασίας τοῦ θεατοῦ νὰ συμπληρώνῃ ἀναλόγως τῆς δυνάμεώς της τὰ κενὰ καὶ τὰ χάσματα...

*

Καὶ τοῦτο ἔχοντες ὑπ' ὄψιν οἱ ἐρασιτέχναι μας, θὰ προσπαθῶσι, φανταζόμεθα, νὰ ἐπιτύχωσιν εἰς ὑποκρισιν καὶ εἰς ἀπαγγελίαν ὅτι εἰς τἆλλα ἀνυπερβλήτως ὑστεροῦσι.

Κατ' ἀκρίβειαν δὲ παρατηρήσεις καὶ χάριν τῆς ἱστορίας—διατί ὄχι;—τὸ θεατρικὸν δραματολόγιον τῶν ἐπαρχιῶν μας δίδει πάντοτε ἀποκλειστικὴν προτίμησιν εἰς τὸν Ἀθηνάσιον Διάκον καὶ τὴν Χίαν Δούλην...

ΕΝ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

Μεγάλη ἐπιτυχία ἔστεψε μέχρι τοῦδε ἐν Ἑλλάδι τὴ συλλεγεῖσαν ἐράνῳ ὑπὲρ τοῦ Παναγίου Τάφου.

Ἀόκνως ἐργάζονται πᾶσαι αἱ πρὸς τὸν σκοπὸν συσταθεῖσαι ἐπιτροπεῖαι, καὶ ἡ προθυμία μεθ' ἧς ἀνταποκρίνονται ὅλαι αἱ τάξεις, ἀπὸ τῶν πλουσιωτέρων μέχρι τῶν πτωχοτέρων, δεικνύει πόσον κατενόησαν πάντες τὴν σοβαρότητα τῆς ἐθνικῆς ταύτης περιστάσεως.

Καὶ τοιουτοτρόπως, ὡς ἔπρεπεν, ἐν ἀρκετὰ στρογγύλον ποσὸν ὅπερ θὰ ὑπερβῇ ἴσως καὶ τὴν πρώτην ἑκατοντάδα τῶν χιλιάδων, θ' ἀποσταλῇ ἐκεῖθεν εἰς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν, ἐνισχύον τοὺς ὑπὲρ θρησκείας καὶ ἐθνισμοῦ ἀγῶνας τῶν μεναχῶν μας.

Ἔχομεν οὕτω ἀκολουθήσωμεν καὶ ἡμεῖς μετ' ὀλίγον ἓν λαμπρότατον παράδειγμα.

ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΣΒΥΝΕΙ..

Πολὺ ἤρεμα διῆλθον ἐφέτος αἱ ἑορταὶ τῆς Λαμπρᾶς, ὅπως ἤρεμα δὲν συνέβαινεν ἄλλοτε, οὔτε συμβαίνει τώρα ὅπου ἀλλοῦ οἱ χριστιανοὶ τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἑορτάζουσι τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Σωτῆρος.

Οἱ πυροβολισμοὶ ἀραιότατοι εἰς ὅλους τοὺς ναοὺς τῆς πρωτευούσης συνώδευον τὸ ὡραῖον τροπάριον τῆς Ἀναστάσεως, ὄχι ὀλίγον ἀγρίως διακόπτοντες τὴν μελῳδίαν του.

Καὶ οἱ θιασῶται καὶ ὑπέρμαχοι τοῦ ἐθίμου τούτου—ὅπερ φαίνεται τόσον ἀρχαῖον ὅσον καὶ ἡ...πυρῖτις—οἱ ὁποῖοι δὲν δύνανται νὰ ἐννοήσουν μίαν τόσον λαμπρὰν νίκην ὡς ἡ τοῦ Χριστοῦ ἄνευ τῶν τιμητικῶν πυροβολισμῶν, ἐξέφραζον ἐφέτος ἀναφανδὸν τὴν δυσφορίαν των κατὰ τοῦ Χρόνου, ὅστις οὐδενὸς φείδεται καὶ μάλιστα τῶν πατροπαραδότων ἐθίμων!

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΤΡΙΚΟΥΠΗ

Τὴν 30 λήξαντος ἐτελέσθη εἰς τὸν ναΐσκον τοῦ νεκροταφείου Ἀθηνῶν τὸ ἐτήσιον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μεγάλου πολιτικοῦ τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος Χαριλάου Τρικούπη.

Ἐπὶ τοῦ τάφου ἔψαλε τὴν ἐπιμνημόσυνον δέησιν ὁ Σ. Μητροπολίτης Ἀθηνῶν, ἡ δὲ ἀδελφὴ τοῦ μεγάλου πολιτευτοῦ ἐδέχθη ἐκεῖ τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ συμμερισμοῦ τοῦ πένθους της παρὰ πάντων τῶν παρισταμένων φίλων καὶ θαυμαστῶν του.

Πλῆθος στεφάνων, σταυρῶν καὶ ἀνθέων ἐκάλυπτε τὸν τάφον τοῦ ἀειμνήστου ἀνδρός.

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Ἐψηφίσθη ἐν τῇ Βουλῇ ἡ ἐμπορικὴ μετὰ τῆς Τουρκίας σύμβασις, ἥτις τῇ ἐπιθυμίᾳ τοῦ Σουλτάνου ὑπεγράφη ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τοῦ Τούρκου πρεσβευτοῦ ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ κ. Σκουζὲ, ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν, ἀφ' ἑτέρου.

Μεγίστης σπουδαιότητος ὑπῆρξε καὶ ἡ συζήτησις τῶν μεταλλευτικῶν λεγομένων σκανδάλων, ἅτινα ἐκίνησεν πρό τινος ὁ πρώην βουλευτὴς καὶ ὑπουργὸς Ἀθανάσιος Εὐταξίας. Οὗτος ἀποπεμφθεὶς τοῦ ὑπουργείου ὑπὸ τοῦ κ. Θεστόκη ἔσπευσε να δημοσιεύσῃ εἰς τὰς ἐφημερίδας ὅτι καίτοι τὸ τότε ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Θεστόκη ὑπουργεῖον εἶχεν ἀποφασίσει νὰ μὴ προβῇ εἰς οὐδεμίαν παραχώρησιν μεταλλείου, παρεχώρησεν ἐν τούτοις τοιοῦτον, καὶ δὴ οὐχὶ εἰς ἔχοντας προτεραιότητα αἰτήσεως, ἀλλ' εἰς ἄλλους μεθ' ὧν εἶχον τὰ αὐτὰ συμφέροντα ὁ τότε ὑπουργὸς κ. Βουδούρης καὶ συγγενικόν τι πρόσωπον τοῦ κ. Θεστόκη.

Ὁ ἀδελφὸς τοῦ κ. Α. Εὐταξία, τυγχάνων βουλευτὴς κατὰ τὴν σύνοδον ταύτην, ἀνεκίνησε τὸ σκάνδαλον ζητήσας κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 28 λήξαντος νὰ κατατεθῶσιν ἔγγραφά τινα, ἵνα ἀποδείξῃ, ὡς εἶπε, «τὰς καταχρήσεις ἐκείνων οἵτινες ἀνῆλθον εἰς τὰ ὕψιστα τῆς πολιτείας ἀξιώματα.»

Οἱ λόγοι οὗτοι παρήγαγον κατάπληξιν, ἀλλ' ὁ κ. Θεστόκης ἀνελθὼν ἀμέσως εἰς τὸ βῆμα ἐξέθηκεν ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ τὰ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν, ἀποδείξας ὡς συκοφάντην τὸν κ. Ἀθανάσιον Εὐταξίαν, καταχειροκροτηθεὶς δ' ἐν τέλει ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν πτερύγων τῆς Βουλῆς.

Κατόπιν ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Ράλλης εἶπε τὰ ἑξῆς σχετικὰ πρὸς τὴν διαγωγὴν τοῦ κ. Ἀθ. Εὐταξία, χειροκροτηθεὶς ζωηρῶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς συμπάσης:

«Βεβαίως τὴν τιμὴν τοῦ κ. βουλευτοῦ ἐκ Κερκύρας δὲν δύνανται τὰ βέλη τὰ συκοφαντικὰ τὰ ὁποῖα ἐξετοξεύθησαν κατ' αὐτοῦ, οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον

«ΚΥΠΡΙΟΣ»

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

Κ. Φυλακτοῦ.

νὰ ζημιώσωσιν· ἀλλ' ὁ κ βουλευτὴς ἐκ Κερκύρας δίκαια πάσχει σήμερον, διότι περιεπτύχθη ἐκεῖνον εἰς ὃν ἐγὼ, ὡς πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου πλειστάκις ἔδειξα τὴν θύραν αὐτοῦ, ἐνώπιον τοῦ βουλευτοῦ Κερκύρας, διατελοῦντος τότε ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν».

Ἡ Βουλὴ διέκοψε τὰς ἐργασίας της χάριν τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα ἀπὸ τῆς Μ. Τρίτης.

ΟΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΠΡΙΓΚΙΠΕΣ

ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Τὴν πρωΐαν τῆς 29 λήξαντος κατέπλευσεν ἐκ Κων)πόλεως προερχομένη εἰς Πειραιᾶ ἡ φέρουσα τὸν Διάδοχον τῆς Γερμανίας μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του θαλαμηγὸς «Σάπφειρος».

Τοὺς Γερμανοὺς πρίγκιπας ὑπεδέξατο κατελθὼν ἐν Πειραιεῖ ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος μετα τῆς πριγκιπίσσης Σοφίας. Ἐν Ἀθήναις δ' ἀνέμενεν αὐτοὺς ἐν τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ ὁ Βασιλεὺς μετὰ τῆς λοιπῆς Β. Οἰκογενείας καὶ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Οἱ Γερμανοὶ πρίγκιπες ἐφιλοξενήθησαν καὶ ἐγευμάτισαν ἐν ἐπισήμοις γεύμασιν εἴς τε τὰ ἀνάκτορα καὶ τὸ μέγαρον τοῦ Διαδόχου καὶ εἰς τὴν ἐν Δεκελείᾳ βασιλικὴν ἔπαυλιν, ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν δὲ τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἐν Ἀθήναις ἀρχαιολογικῆς γερμανικῆς σχολῆς περιῆλθον τὰ ἀρχαῖα μνημεῖα τῶν Ἀθηνῶν.

Μετὰ τριήμερον ἐν Ἀθήναις διαμονὴν οἱ Γερμανοὶ πρίγκιπες ἀπῆλθον εἰς Δελφοὺς ἐκεῖθεν εἰς Ὀλυμπίαν καὶ ἐκεῖθεν ἐπεσκέφθησαν τὰς λοιπὰς ἐν Πελοποννήσῳ ἀρχαιότητας.

Ἡ ἐν Ἑλλάδι δεξίωσις τῶν Γερμανῶν πριγκίπων ὑπῆρξε παρά τε τοῦ λαοῦ καὶ τῶν Βασιλέων εἰλικρινὴς καὶ ἐγκάρδιος.

Ο ΑΝΔΡΙΑΣ ΤΟΥ ΔΙΑΚΟΥ

Ὁ Βασιλεὺς μεθ' ἁπάσης τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας θὰ μεταβῇ κατὰ τὴν 23 τοῦ μηνὸς εἰς Λαμίαν ἵνα ἑορτάσῃ ἐκεῖ τὴν ἐπέτειον τῆς ὀνομαστικῆς ἑορτῆς Του.

Κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην θὰ τελεσθῶσιν ἐν Λαμίᾳ καὶ τὰ ἐγκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος τοῦ ἥρωος Ἀθανασίου Διάκου, αὐτοῦ τοῦ Βασιλέως ἀποκαλύπτοντος τὸ ἄγαλμα.

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

Η ΑΓΟΡΑ ΤΗΣ ΑΚΡΙΔΟΣ

Κατὰ τὰς πληφορίας μας ἡ ἀγορὰ τῆς Ἀκρίδος εἶναι ἱκανοποιητικὴ εἰς ὅλα τὰ κέντρα ὅπου ἀγοράζεται.

Ἐφέτος παρετηρήθη σημαντικὴ ἐλάττωσις τῆς ἐκκολαφθείσης ἀκρίδος, σχετικῶς μὲ τὸ παρελθὸν ἔτος, ἐλπίζεται δὲ ὅτι τὸ προσεχὲς ἔτος ἡ ἐλάττωσις τοῦ ἐντόμου θὰ γίνῃ καταφανεστέρα. Πρὸς τοῦτο ἀρκεῖ νὰ μὴ ἐλαττοῦνται αἱ τιμαὶ, μέχρι σημείου ὥστε ν' ἀναγκάζωνται οἱ συλλέκται νὰ διακόπτωσι τὴν ἐργασιαν ταύτην προτιμῶντες ἄλλας συμφερωτέρας.

ΕΝ ΠΡΟΪΟΝ ΛΙΑΝ ΠΡΟΣΟΔΟΦΟΡΟΝ

Ὡς γνωστὸν ἀπό τινων ἐτῶν ἤρξατο ἡ καλλιέργεια τοῦ λίνου καὶ ἐν Μεσαορίᾳ χωρὶς ὅμως κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη ν' ἀποδώσῃ τὰποτελέσματα ἐκεῖνα ἅτινα οἱ καλλιεργηταὶ ἐπερίμενον. Ἐφέτος ὅμως ἕνεκα τῶν ταχτικῶν βροχῶν ἡ ἐπιτυχία τοῦ λίνου ἐν Μεσαορίᾳ ὑπῆρξε κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις αὐτοπτῶν καταπληκτική.

Δυστυχῶς οἱ κάτοικοι ἀγνοοῦσι τὴν κατεργασίαν τοῦ προϊόντος τούτου καὶ μόνον τὸν λινόσπορον θὰ καρπωθῶσιν οἱ παραγωγεῖς.

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Ὑποδοχὴ τῶν ξένων.—Οἱ ἐκ τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος ἐκωλήθησαν.

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Λεμησσοῦ ἐγκάρδιος ἐγένετο αὐτόθι ὑποδοχὴ εἰς τοὺς ἐκ Λευκωσίας τὴν Τρίτην μεταβάντας ἐκεῖ ἀγωνιστὰς καὶ λοιποὺς συμπολίτας.

Οἱ ἐξ ὅλης τῆς νήσου συρρεύσαντες ξένοι εἶνε πολυάριθμοι εὑρίσκουσι δὲ πάντες μεγάλας περιποιήσεις παρὰ τῶν φιλοξένων Λεμησσίων.

Ἡ κίνησις ἐν τῇ πόλει εἶναι μεγίστη, ὁ δὲ ἐν γένει διάκοσμος προσδίδει εἰς αὐτὴν τὴν ἁρμόζουσαν ἑορτάσιμον ὄψιν.

Οἱ ἐξ Ἀθηνῶν προσκυνηταί.

Τὸ φέρον τοὺς ἐξ Ἀθηνῶν προσκυνητὰς τοῦ Παναγίου Τάφου ἀτμόπλοιον δὲν θὰ προσεγγίσῃ εἰς Κύπρον ἕνεκα τῆς ἐπιβολῆς καθάρσεως τεσσαράκοντα ὀκτὼ ὡρῶν εἰς τὰς ἐκ Συρίας προελεύσεις.

Τοιουτοτρόπως ἡ Λεμησσὸς ἐστερήθη τῆς κατὰ τοὺς ἀγῶνας παρουσίας τῶν ἐκ τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος ἀδελφῶν.

Τοῦ ἀτμοπλοίου τούτου ἐπέβαινον, ὡς πληροφορούμεθα, καὶ δέκα περίπου ἐκ Κύπρου σπουδασταὶ ἐν τῷ ἐθνικῷ πανεπιστημίῳ, ἐπανακάμπτοντες εἰς τὴν γενέτειραν. Οὗτοι ἴσως θὰ ἀναχωρήσουν ἐξ Ἰόππης δι' ἄλλου ἀτμοπλοίου, πιθανῶς τοῦ Αὐστριακοῦ, ὅπερ θὰ φέρῃ τοὺς Κυπρίους προσκυνητὰς τοῦ Π. Τάφου.

Οἱ νικηταί.

Οἱ ἀγῶνες ἤρξαντο ἀπὸ τῆς προχθὲς Πέμπτης, ὅτε κατὰ τὸ πρόγραμμα, ἐγένοντο τα ἑξῆς ἀγωνίσματα: Δρόμος 100 μέτρων, δίζυγον καθ' ὁμάδας, ἅλμα εἰς ἓν μετὰ δρόμου, κρίκοι, ποδηλατικὸς δρόμος 20 ἀγγλικῶν μιλλίων, δρόμος 110 μ. μετ' ἐμποδίων, δυναμόμετρον, ὁμάδες ἐλευθέρων ἀσκήσεων.

Εἰς πάντα ταῦτα τἀγωνίσματα, κατὰ τηλεγραφικὰς ἐκ Λεμησσοῦ εἰδήσεις, νικηταὶ ἀνεδείχθησαν ἀθληταὶ τῶν γυμναστικῶν συλλόγων Λάρνακος καὶ Λεμησσοῦ.

Ο Μ. ΑΡΜΟΣΤΗΣ

Ἀπῆλθεν εἰς Λεμησσόν.

Ἡ Α. Ἐξοχότης ὁ Μ. Ἀρμοστὴς Σὶρ Χένυς Σμιθ, μετὰ τῆς λαίδης Χένυς Σμιθ, ἀπῆλθε τὴν Τετάρτην εἰς Λεμησσὸν ἵνα παραστῇ εἰς τὸν ἐκεῖ δοθέντα χορὸν κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς Πέμπτης, παρευρεθῇ δὲ καὶ εἰς τοὺς ἀγῶνας.

Ὁ χορὸς οὗτος ὡς γνωστὸν, διωργανώθη ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἀγώνων ὑπὸ τῆς ἀγγλικῆς τεννονικῆς στοᾶς «Ἁγίου Παύλου» καὶ τῆς ἑλληνικῆς στοᾶς «Ζήνωνος».

ΑΝΑΓΚΗ ΒΡΟΧΩΝ

Οἱ δροσεροὶ καιροὶ ἐξηκολούθησαν καὶ κατὰ τήν ἑβδομάδα ταύτην μέχρι τῆς Τετάρτης ὁπότε ὡς καὶ κατὰ τὴν ἐπιοῦσαν Πέμπτην τὸ ψύχος κατέστη αἰσθητότερον καὶ πυκνὰ νέφη ἐκάλυπτον τὸν ὁρίζοντα.

Ἄγνωστον ἐὰν κατὰ τὰς δύο ταύτας ἡμέρας ἔβρεξέ που τῆς Νήσου. Ἐνταῦθα ὅπου τὰ ὄψιμα σιτάρια καὶ ῥόβια ἔχουν ἀπόλυτον ἀνάγκην βροχῶν δὲν ἔβρεξεν, οἱ δὲ γεωργοὶ ἤρχισαν παραπονούμενοι, διότι ὅπως μὴ ἐπέλθῃ βλάβη τις εἰς τὰ ἐν λόγῳ σπαρτὰ δέον νὰ βρέξῃ συντόμως.

ΕΚΤΑΚΤΟΙ ΤΙΜΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΝ

Τὸ «Κράτος» Ἀθηνῶν γράφει:

«Τηλεγράφημα ἐκ Κων)πόλεως ἀγγέλλει ὅτι ὁ Σουλτᾶνος, κατὰ τὴν τελευταίαν παρ' αὐτῷ ἀκρόασιν τοῦ Πατριάρχου Ἰωακεὶμ παρέσχεν αὐτῷ ἐκτάκτους καὶ πρωτοφανεῖς περιποιήσεις.

«Ὁ Σουλτᾶνος ἀπεκάλεσεν ἐν τέλει ἐνώπιον τῶν μεγιστάνων του τὸν Ἰωακεὶμ ἀρχηγὸν καὶ ἡγεμόνα πάντων τῶν ὑπὸ τὸ σκῆπτρόν του Ἑλλήνων.

«Κατὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Ἕλληνος Πατριάρχου ἡ φρουρὰ τῶν Ἀνακτόρων ἀπέδωκεν ἐκτάκτους τιμάς

«Αἱ πρὸς τὸν Πατριάρχην καὶ τοὺς

Ἑλληνας περιποιήσεις αὗται τοῦ Σουλτάνου προκαλοῦν ζωηρὰ τὰ σχόλια τοῦ διπλωματικοῦ κόσμου.»

ΤΟ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ

Ἄρχεται τὴν Τετάρτην.

Συμφώνως πρὸς τὸ σχετικὸν διάταγμα τῆς Α. Ἐξοχωτάτου τοῦ Μ. Ἁρμοστοῦ, τῇ προσεχεῖ Τετάρτῃ, 16)29 Ἀπριλίου ὥρᾳ 3ῃ μ.μ. γίνεται ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου τῆς νήσου.

Τὴν ἔναρξιν θὰ κηρύξῃ, ὡς πάντοτε, αὐτοπροσώπως ὁ Μ. Ἁρμοστής, ἐκφωνῶν τὸν ἐναρκτήριον λόγον.

ΤΑ ΞΕΝΑ

ΕΚΡΗΞΙΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑΝ

Εἰδήσεις ἐκ Σερρῶν καὶ ἄλλων κέντρων ἀνήγγειλαν ὅτι ἡ κατάστασις ἐν Ἀλβανίᾳ παρ' ὅλας τὰς ὑποσχέσεις τῶν Ἀλβανῶν ὁπλαρχηγῶν εἶνε πλέον ἢ ἀνησυχητική. Εἰς ὅλας τὰς βορείας ἐπαρχίας τῆς Ἀλβανίας παρατηρεῖται μεγίστη ἐξαψις πνευμάτων.

Ὑπάρχουσι φόβοι ὅτι τάχιστα θὰ ἐκραγῇ γενικὴ ἐπανάστασις εἰς τὰς ἐπαρχίας ταύτας.

Ἐζητήθησαν νέαι στρατιωτικαὶ ἐνισχύσεις πρὸς πρόληψιν τοῦ μελετωμένου Ἀλβανικοῦ κινήματος.

ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟΝ ΦΟΝΟΝ ΠΡΟΞΕΝΟΥ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἡ Ρωσσία ἐζήτησεν ὡς ἀποζημίωσιν ὑπὲρ τῆς εἰσογενείας τοῦ ὑπὸ Ἀλβανοῦ ἐπαναστάτου φονευθέντος ἐν Μητροβίτσῃ προξένου αὐτῆς Σερμπίνα, 1,200,000 φρ. χρ. Πιστεύεται δέ, ὅτι τὴν ἀποζημίωσιν ταύτην θὰ παράσχῃ ἡ Τουρκία ἄνευ ἀντιλογίας.

ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

ΓΝΩΜΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥ

Διπλωματικὸς ἀντιπρόσωπος ἑνὸς τῶν Σλαυϊκῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν, ὡς ἐξῆς ἐξεφράσθη περὶ τοῦ Μακεδονικοῦ ζητήματος:

Αἱ βουλγαρικαὶ ἀξιώσεις ὑπερβαίνουσι τὰ ὅρια. Οἱ Βούλγαροι οἵτινες δὲν ὑπέστησαν οὐδεμίαν θυσίαν οὔτε εἰς αἷμα οὔτε εἰς χρῆμα διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν αὐτῶν, ὀνειρεύονται ἀπό τινος ὅτι εἶνε προωρισμένοι νὰ ἀντικαταστήσωσι τὴν τουρκικὴν ἐν τῇ εὐρωπαϊκῇ Τουρκίᾳ κυριαρχίαν καὶ δὲν παύουσι ἐξωθοῦντες τὴν ἐν Μακεδονίᾳ κατάστασιν ἐπὶ τῇ ἐλπίδι προκλήσεως συγχρούσεως ἥτις θὰ συνεπήγετο ἀποτελεσματικὴν ἐπέμβασιν τῆς Εὐρώπης καὶ ἰδίᾳ τῆς Ρωσσίας, τῆς προστάτιδος αὐτῶν, ὑπὲρ τῶν ἐνεργειῶν καὶ τῶν ἐπιθυμιῶν αὐτῶν.

Ἀλλ' ἀπατῶνται· ἡ διαγωγὴ δὲ ἣν ἀπό τινος ἤρχισαν τηροῦντες διὰ τῆς καταστροφῆς τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν αἵτινες ἀνήκουσιν εἰς Εὐρωπαϊκὰς ἑταιρίας θὰ ἔχῃ ὡς συνέπειαν τὴν προσβολὴν τῶν οἰκονομικῶν τῆς Εὐρώπης συμφερόντων, τοῦτο δὲ θὰ ἐπιδράσῃ ἀναμφιβόλως εἰς τὰς διαθέσεις ἐκείνων, αἵτινες εἶνε εὐνοϊκῶς διατεθειμένοι πρὸς τὰ μεγαλομανῆ τῶν βουγάρων σχέδια. Ὑπάρχει φόβος ἐπίσης μὴ ἐὰν ἡ κατάστασις αὕτη ἐξακολουθήσῃ, περιπλακῇ ἡ Βουλγαρία εἰς σύγκρουσιν μετὰ τῆς Τουρκίας.

Ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν πρέπει νὰ λησμονῇ ὅτι ἡ Τουρκία εἶνε ἰσχυρά, λίαν ἰσχυρὰ μάλιστα, δυναμένη νὰ κατασυντρίψῃ τὴν Βουλγαρίαν καὶ νὰ ἀντιστῇ ἀποτελεσματικῶς ἐναντίον τῆς κοινῆς ὅλων τῶν Βαλκανικῶν κρατῶν ἐνεργείας.

Ἐπὶ πλέον εἶνε πιθανόν, συνεπέρανεν, μὴ ἐν περιπτώσει διακοπῆς σχέσεων αὐτῆς μετὰ τῆς Τουρκίας καὶ κηρύξεως πολέμου, ἡ Βουλγαρία ἀπολέσῃ ἐστεῖ τὴν Ἀνατολικὴν Ρωμυλίαν, διότι εἶνε ἀμφίβολον ἐὰν ἡ Εὐρώπη ἐχῃ τὴν πρόθεσιν νὰ ἐπέμβῃ ὑπὲρ τῆς Βουλγαρίας, ὡς ἔπραξε τοῦτο ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ 1897.

ΤΟΥΡΚΙΑ ΚΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

ΕΝΤΟΝΟΣ ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Κατὰ τὰς τελευταίας εἰδήσεις, τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον τῆς Τουρκίας συνελθὸν εἰς συνδιάσκεψιν ἐπὶ τῆς ἐπιτεινομένης ἀναρχίας ἐν Μακεδονίᾳ ἀπεφάσισε νὰ ἐπιδώσῃ ἔντονον διακοίνωσιν πρὸς τὴν Βουλγαρικὴν κυβέρνησιν δι' ἧς νὰ ἀπαιτῇ τὴν διάλυσιν τῶν βουλγαρικῶν ἀντιαρτικῶν ὁμάδων.

Ἐὰν δὲ ἡ Βουλγαρία μὴ προβῇ εἰς τὸ μέτρον τοῦτο, αὐτὴ ἡ Τουρκία θὰ ἐπιληφθῇ τοῦ ἔργου, καταδιώκουσα διὰ τοῦ στρατοῦ της ἀμειλίκτως τοὺς ἀντάρτας, μὴ λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν πλέον πρὸς τοῦτο οὐδὲ τὰ βουλγαρικὰ σύνορα

ΑΠΕΙΛΑΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἡ «Σημαία» τοῦ Λονδίνου δημοσιεύει ἀνταπόκρισιν, καθ' ἣν ἐξακολουθοῦσιν αἱ δολοφονίαι τῶν Βουλγάρων κατὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ ὅτι ἐπὶ τοσοῦτον ἠρέθισαν τοὺς ἐν Μακεδονίᾳ Ἕλληνας, ὥστε οὗτοι ἠπείλησαν, ὅτι θὰ φονεύωσι δύο Βουλγάρους τῶν πόλεων ἀντὶ ἑνὸς δολοφονουμένου Ἕλληνος.

— Ὁ «Κύπριος» ἐκδίδεται τὴν ἑβδομάδα ταύτην εἰς τέσσαρας μόνον σελίδας ἕνεκα τῶν ἑορτῶν, συμφώνως πρὸς τὸ ἐπικρατῆσαν ἔθιμον.

2. ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ 2.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΑΛΑΣΣΑΝ!

Καὶ πάλιν ὁ ἁλιεὺς δὲν ἀπεκρίθη. Ἀλλὰ, τέλος πάντων:

—Τρέχα, τρέχα, μάλιστα!—εἶπε μὲ φωνὴν βάρβαρον καὶ τραχεῖαν—καὶ τί διάβολο λοιπὸν κάμνουν αὐτοὶ οἱ ὑπάλληλοι τῶν ἀλυκῶν εἰς τὸ παράλιον; Ἕνας σωρὸς ἀθλίων ποὺ εἶνε καλοὶ μόνον νὰ τυραννοῦν τοὺς πτωχοὺς καὶ φοβοῦνται τὸ νερὸ σὰν λυσσασμένοι σκύλλοι! Ἔσωσαν ποτὲ κανένα οἱ ὑπάλληλοι τοῦ τελωνείου; Ὄχι.. Καὶ ἐν τούτοις κάθε ἑβδομάδα σουφρώνουν τὸν μισθόν των, τρώγουν καὶ πίνουν! Καὶ ὁ Μαλεσκώτ, ὁ δυστυχισμένος ὁ Μαλεσκώτ πεθαίνει ἀπὸ τὴν πεῖναν! Καλὴν νύκτα, μπάρμπα Σολέκλ, καλὴν νύκτα! Βάνω τὴν γυναῖκά μου καὶ ψάλλει τὸ «Ἄμωμοι ἐν ὁδῷ» γι' αὐτοὺς ποῦ θὰ πιοῦν τὸ μεγάλο ποτήρι· οὔτε περισσότερο οὔτε λιγώτερο δὲν μπορῶ νὰ κάμω αὐτὴν τὴν νύκτα!

Ὁ τελωνειακὸς φύλαξ ὀλίγον ἐπρόσεξεν εἰς τὰς κατ' αὐτοῦ ἀπαγγελθείσας ὑπὸ τοῦ ἁλιέως κατηγορίας· ἀλλ' ὅταν ἤκουσε τοὺς τελευταίους λόγους ἠγανάκτησε:

—Θὰ ἀφήσῃς λοιπὸν νὰ χαθοῦν ἐκεῖνοι οἱ δυστυχισμένοι ἄνθρωποι, ἐνῷ σοῦ εἶνε τόσον εὔκολον νὰ τοὺς σώσῃς! Ἡ τελευταία κραυγὴ ποῦ ἤκουσα μόλις ἤρχετο μισὴν λεύγαν μακρὰν ἀπὸ τὸ πέλαγος. Ἔλα, Μαλεσκώτ, εἶνε παιγνιδάκι αὐτὸ γιὰ ἐσέ, ποῦ καλλίτερα εἶσαι συνηθισμένος στὸ νερὸ παρὰ στὴν στεριά.

Ἀλλ' ὁ ἁλιεὺς ἀντὶ πάσης ἄλλης ἀπαντήσεως ἔλεσεν ὁρμητικῶς τὸ σκωληκόβρωτον φύλλον τοῦ παραθύρου του τὸ ὁποῖον ἐχρησίμευεν ἀντὶ θύρας εἰς τὴν καλύβην του.

Ὁ φύλαξ ἔμεινεν ἀκίνητος εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν· ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἦτο ἁπλοῦς στρατιώτης ζῶν μὲ τὸν μισθόν του· ἀλλ' αἱ κραυγαὶ τῶν πνιγομένων δυστυχῶν κατεσπάραξαν τὴν καρδίαν του. Ἐκτύπησε λοιπὸν ἐκ νέου.

—Μαλεσκώτ! ἀνέκραξε διὰ τῶν ὀπῶν τῶν σανίδων· μὰ βλέπεις ὅτι εἶμαι πτωχὸς ἄνθρωπος, ἀπροστάλλακτος σὰν ἐσέ· ἂν ζητῇς ὅμως πληρωμήν, μὴν ἀρνηθῇς τὴν βοήθειάν σου· δίνω ὀκτὼ λίρες ἔχεις ἂν φέρῃς ἕνα ἄνθρωπον ζωντανόν.

Ἡ θύρα ἠμιανοιχθεῖσα αἴφνης διέκοψε τὸν λόγον τοῦ τελωνειακοῦ φύλακος. Ὁ Μαλεσκώτ εὑρίσκετο ἤδη εἰς τὸ κατώφλιον τῆς καλύβης, μὲ τὸ φλασκίον εἰς τὸν λαιμὸν καὶ τὸ σχοινίον τυλιγμένον ὑπὸ τὸν βραχίονά του.

—Καὶ ἂν ὁ ἄνθρωπος εἶνε νεκρός; ἠρώτησε.

—Θὰ πάρῃς τὰ μισά, ἀπεκρίθη ὁ φύλαξ ἐκπλαγεὶς διὰ τὴν κτηνώδη ἀπάθειαν τοῦ ἁλιέως.

—Καὶ ἂν δὲν φέρω τίποτε; ἠρώτησε καὶ πάλιν ὁ Μαλεσκώτ.

—Ὁ Θεὸς νὰ σὲ συγχωρήσῃ διὰ τὴν τόσην σου σκληρότητα. Ἂν δὲν φέρῃς τίποτε θὰ πάρῃς ἕνα τάλληρον γιὰ τὸν κόπον σου.

—Καλά! εἶπεν ὁ Μαλεσκώτ καὶ ἔκαμεν ἓν βῆμα διὰ νὰ ἐξέλθῃ. Ἀλλὰ σκεφθεὶς πάλιν:

—Διὰ κάθε ἐναντίον, φέρε τὸ τάλληρο, Σολέκλ.

—Ὅταν γυρίσῃς σοῦ . . .

—Τώρα!... θὰ τὸ φέρῃς ἢ ὄχι;...

Ὁ τελωνοφύλαξ ἔδωκε τὸ νόμισμα εἰς τὸ χέρι τοῦ ἁλιέως, χωρὶς νὰ κρύψῃ πλέον τὴν ἀγανάκτησίν του, διότι εἶχεν ἀγοράσει τὸ δικαίωμα τοῦ διατάττειν. (ἀκολουθεῖ.)